

teho kwali, so we schjerej Draszi khodzi, a Moza pschi sebi nima. Wot Zidow a Turkow je nam teho runja wjedomne, so tejj woni swoje wošebne a dživne Waschnje maju. Tajkich Ludzi zemj so da my swjeru pasz, jich cžloweczne Wustawki sazpicz, a so kKrystušej samemu a jeho Słowu dzerzecz, pschetož Boža Pschikasnja rjeka: Teho dyrbiče wy słyschecz. A Krystus praji tudy: Te Słowa, kotrež ja ryczu, su mojeho Wotza. Možna Wjez tehodla neje,

so by tonšamy, kiž Krystusa sameho nelubuje a nesłyschi, Boha słyschecz a kjeho Lubošzi pschindž moł.

Nu tonšamy nadny Woczez wobradž nam tejj tajku Nadu, so bychmy Krystusa lubowali, a pschi jeho Słowi sawostali, a jo psches teho swjateho Ducha Pomoz dzerželi a na tajke Waschnje wječnje sbožni byli! Hamen.

Na druhi Sšwedžen Sšwatkow.

Za ju kwalicz Stutki Bože,
Zu so Bohu dżakowacz.
Jeho Dobroty shtu može
Na Sšweczi schje wupojdacz?
Jeho Sšyn mu nej tak luby,
Won ho samne kSšmerczi da,
Sšym me torne Sžertej sšubny,

Pomha šhelšho Wohenja.
D tej' wulkej' Łobokosjje!
Shtu, dyž ze to prjoit sej wšacz,
Shtu scho može wupytacz,
Shtoz Boh cžini po Lubošzi?
Na Sšweczi scho sašine,
Boža Lubošz wostane.

Dšneže, nebeski Wotze, my dżakujemy so czi sšrunta nascheje Wutroby, sa twoje nam date krasne Sšenkowanje, kotrež twój luby Sšyn, twój jenicžki narodženy Sšyn, Jesus Krystus je. Sšto smy my khude Waczki, so sy stajkej newureknenej Lubošzju na nas ladał? Sžim smy my sebi to sašlužili, so sy tak wele na nas wazil? Naschich Psšesnyenjow a naschich Rosnosžjow dla bjechmy cžasnju Sšmerczi a wječnje Satamanstwo, a niz tajku Lubošz, jara derje sašlužili. Nedostojni bjechmy my stobu rycječ, a naschej Woczi ktebi posbjenyč; a laj, tola sy ty nam tajke Wumozenje namakał. D kak wulkeje Sbožnosžje sy ty nam psches to sšenkował! Sšto zemj so žwar dživacz? Ty nejšy pschi twójim Dari, a pschi tajkim krasnym Wumozenju we Jesusu, na naschu Dostojnosž, ale na twój wulku Sšmjelnosž spomnil. Ty nechasche, so by twój Sšyn ton Sšwjet šudžil, ale so by Sšwjet psches neho sbožny byl. My posnajemy tehodla naschu Nedostojnosž, a dżakujemy so twojej newureknenej Sšmjelnosži. A dokelž czi to ton najspodobnišchi Džak je, dyž my do twojeho Sšyna Jesusa Krystusa wjerimy, a so jeho mozujemy; laj, da sdyčuje nascha Wutroba a praji: Do tebe, moj šneže, wjerju ja, pomhaj sšak mł šlabemu, pošylu me, a šdžerž me sebi, dyž me šjechi cžwiluja. Nech sšak nam na to te Sšłowa twojeho Troschtarja we naschich Wutrobach sašlineča: Dowjer so, moja Duscha, twoja Wjera je czi pomhata. Pschindže to potom jnu kSškončenju, ach, da pošylu ty šam tušamu Wjeru nascheje Wutroby, so by so teho swojeho Sbožnika šylnje džeržala, a prajita sšacubom: Ja cze nepuščežu, moj Jesuso, ja cze nepuščežu, kiba so me požonujesch, haj dokelž nejšym dobjehata, a psches te cžješne Kōta teje Sšmerczi so pscheczliščezala, da cze nepuščežu. Tajku sbožnyčezinjazu Wjeru do Jesusa a tu Nadu a Pomoz kšasowanju twojeho swjateho Sšłowa zemj sebi njett dale wuprošycz we nuternym a wjerjajym Wotze naschu a Krylischu.

Szenje pola Jana na 3. Stawi. št. 16 — 21.

Pšchetoz tak je Boh ton Sšwjet lubował, so won swojeho jenicžkeho narodženeho Sšyna dal je, so bychy schizy, kiž do neho wjerja, šhubeni nebyli, ale wječnje Žiwjenje mšeli. Pschetoz Boh neje swojeho Sšyna do Sšwjeta pošlat, so by won Sšwjet šudžil, ale so by Sšwjet psches neho sbožny byl. Shtuž do neho wjeri, ton nebudže šudženy, shtuž